

[Knud Lind]

Jeg er også meget skuffet over ministerens svar her. Jeg vil godt spørge: hvilke katastrofeplaner har det østtyske atomkraftværk Greifswald udleveret til ministeren, set i relation til nabostaterne?

Man taler så meget om en atomfri zone i Norden og om Østersøen som fredens hav. Er det ikke således, at de socialistiske lande blæser på sikkerheden i atomkraftværks-spørgsmål? Hvor er de ting, som man eventuelt ville gøre, for så vidt angår Østtyskland? Hvad har man konkret af materiale hos ministeren?

Jeg vil godt spørge til slut: har man i øvrigt nogen beredskabsplaner for så vidt angår en ulykke indtruffet på et af disse sovjetiske krigsfartøjer, som befinder sig i dansk farvand? Har man nogen danske beredskabsplaner i så tilfælde?

Helge Møller (KF):

Inden skrækken nu breder sig både her i folketingsalen og andre steder, vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at der i øjeblikket eksisterer mere end 200 atomkraftværker over hele verden, både i Øst og i Vest, nogle af dem har eksisteret i mere end 25 år, og der er efter det pr. dags dato foreliggende endnu aldrig nogen sinde sket så meget som én eneste dødsulykke igennem disse 25 år. Så et værk, der ligger mere end 120 km væk ... der var måske andre ting, det var endnu vigtigere at beskæftige sig med.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne bekræfte hr. Helge Møllers udsagn om, at der skulle være 200 atomkraftværker på Jorden, og at der ikke har været nogen dødsulykker – så vidt det er mig bekendt i ministeriet; længere kan jeg ikke bekræfte noget.

Jeg kan ikke komme ind på spørgsmål om krigsfartøjer i danske farvande. Hvis hr. Knud Lind havde ønsket at få et svar herpå, kunne hr. Knud Lind have stillet spørgsmålet herom, jfr. reglerne for spørgetiden.

Udtalelserne om Østersøen som fredens hav vil jeg heller ikke gå ind på. Derimod vil jeg gerne forklare, at jeg over for folketingets miljø- og planlægningsudvalg har orienteret om, at vi har fået tre noter i alt fra DDR om disse spørgsmål. Jeg har samtidig meddelt, at jeg ved henvendelse til udenrigsministeriet

fik at vide, at jeg ikke direkte kunne oversende disse noter. Man udleverer ikke kopier af en noteudveksling med udenlandske ambassader; det kan man ikke gøre, siger man fra udenrigsministeriet. Men jeg orienterede udvalget om hovedindholdet af disse noter.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at når jeg får en henvendelse direkte fra amtsrådet, så må jeg selvfølgelig svare på denne henvendelse. Det er jo folkevalgte, der udtrykker nogle følelser og meninger.

Fru Margrete Auken kommer evig og altid med bebrejdelser om, at nu skal vi lige vente på den kommission, nu skal vi lige vente på den kommission. Nej, vi skal ikke vente på den kommission, men vi tillader os at undersøge spørgsmålene, således at de aktiviteter, der foregår omkring os, er kendt bedst muligt, og således at mine indgreb eller kommentarer, bl.a. her fra tingets talerstol, i givet fald kan være så velfunderede som overhovedet teknisk muligt.

Margrete Auken (SF):

Jeg ville egentlig godt have haft ministeren til at tage afstand fra hr. Helge Møllers mod på Lolland-Falsters og Bornholms befolknings vegne. Jeg synes, det var ualmindelig arrogant, næsten på niveau med DDRs arrogance. Det havde været rart, om vi havde fået en skarp afstandtagen fra udtalelsen om, at man ikke skal beskæftige sig med noget, som rent faktisk har foruroiligt befolkningen dér.

Jeg vil sige om de tre noter, som jeg var lige ved at sige jeg kender godt, at jeg synes på en måde, det er ejendommeligt – men det burde vi jo nok have spurgt udenrigsministeren om – at vi på grund af nogle i virkeligheden meget, meget formelle hensyn – her er det altså virkelig noget, der er formelt – rent faktisk sidder med så dårlige oplysninger. Alle de oplysninger, vi har om Greifswald, er oplysninger, der kommer fra anden side, men de er som sagt alle sammen alarmerende.

Til sidst vil jeg sige om selve grundholdningen hos miljøministeren til sagen, at det er en, vi møder mange gange, men den er egentlig meget makaber, for her ligger bevisbyrden på de truedes side. Først når man er fuldstændig sikker på, at det kan gå galt, foretager man sig noget. Vi ville i alle andre